

Stran / Page: 40

Doseg / Reach: 67000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 1614 cm²

1 / 4

O na obisku

Uroš Smolej Hišica na robu mesta

Je trenutno eden najpopularnejših gledaliških igralcev, nesporni zvezdnik muzikala Kabaret v MGL-ju in dobitnik številnih pomembnih igralških nagrad. Kot smo lahko ugotovili (ko nas je le nekaj dni po premieri predstave Grdoba povabil na obisk v svojo hišo), pa je Uroš Smolej tudi neznansko očarljiv gostitelj.

BESEDILO: AJDA JANOVSKY FOTO: KLEMEN PREPELUH

SELITEV NA OBROBJE

Nakup hiše, v kateri živi sedaj, je bila pravzaprav stvar trenutnega navdiha: "Nikoli nisem živel v hiši. Prej sem živel v stanovanju sredi centra in me je kar naenkrat pičilo, da bi si naredil teraso, ker je nisem imel in me je zelo morilo, da nisem mogel stopiti ven iz stanovanja. Najprej je bilo mišljeno, da bi bila to dva kvadrata neke terase, kamor bi lahko postavil stolček, nakar se je to spremenilo v celo haciendo. (smeh) Pri meni gre vedno v skrajnosti. Sem tudi zelo impulziven, kar se tiče idej. Ko sem se odločal o terasi, sem malo pobrskal po internetu in našel to hišo. To je bila edina hiša, ki sem jo pogledal." Čeprav se je kot dolgoletni meščan najprej ustrašil kilometrov, ki jih bo moral prevoziti na poti v službo, so ga pozitivne strani življenja na obrobju popolnoma prepričale in ni mu žal, da se je preselil: "Kadar imam proste dni, kot je bilo recimo poleti, ko ni bilo predstava in sem imel še malo od tega bazenčka, ki je zunaj, je tukaj, kot bi bil na morju, na počitnicah. Tako da je trenutno izvrstno. Se pa lahko zgodi, da se zelo hitro premislim in vrnem nazaj v Ljubljano."

OPREMLJANJE

Uroševa hiša je opremljena z veliko mero čuta za lepoto. Opremljal jo je popolnoma sam, večino pohištva pa je nakupil v – njemu zelo ljubi – Ikei. V nasprotju s prejšnjim stanovanjem, kjer so prevladovala močne barve, se je tu, predvsem zaradi parketa, ki je bil že položen, ko je kupil hišo, odločil za nežnejše tone. "Najprej sem se videl bolj v sivo beli, rahlo kombinirani s črno, vendar mi zdaj ni žal, da je tako, kot je. Ker sem toliko časa živel v zelo pisanih stanovanjih, sem se zdaj odločil za bolj nevtralne, malce zemeljske tone, ki mogoče bolj pristajajo podeželju. Da ni nekaj zelo kriččega, saj že moderne linije naredijo prostor sodoben in ni treba potem še dosti barvati. Sem se pa odločil, da bodo spodnji prostori bolj žive barve." Danes sta kletna prostora bolj odlagališče za stvari, ki jih ne potrebuje pri roki, v bližnji prihodnosti pa se bo eden od obeh prelevil v savno. Mikavno, kajne? Sicer pa je enonadstropna hiša urejena tako, da že zdaj nudi maksimalno udobje njenemu lastniku, poleg sob, ki sestavljajo vsa običajna domovanja, pa velik vtis naredi soba, ki jo je Uroš spremenil v garderobno omaro.

SANJSKA OMARA

V omari igralca Mestnega gledališča ljubljanskega ne boste našli na kupe dizajnerskih kosov, čeprav si občasno privoščijo tudi kako obleko s podpisom znanega oblikovalca. "Kot pri vseh stvareh, se mi zdi tudi tu dobro imeti kakšen kos, ki ga imaš 10 let. Ker pa se v oblačanju vse skupaj tako hitro obrača, se mi zdi čisto dobro kupovati cenejše kose, ki jih ponosiš in potem hitro zamenjaš. To je tudi razlog, da potrebujem veliko omaro: da imam v njej vse, kar hočem, in da se stvari lahko nabirajo." Za drage obleke se igralcu ne zdi vredno zapravljati: "Preprosto se mi zdi, da je to metanje denarja stran. Rajši si kupim kaj drugega. Bolj mi je pomembno, da bom vložil v dobro pečico ali pa v dober pralni stroj, kot pa da bi imel plašč za 1000 evrov. Brez zveze. Zdi se mi, da so tudi neke cenovno bolj ugodne različice prav tako privlačne, če hočeš biti malce modno osveščen." Nekateri njegovi kolegi imajo svetovalca za slog. Sam je o tem pred časom sicer razmišljal, da bi imel nekoga, ki bi mu svetoval pri slogu, vendar se je odločil, da tega ne potrebuje: "Mi nismo te vrste estradmiki, da bi potrebovali nekoga, ki bi nas oblačil, in

Šarpejka Nežka

O na obisku

Igralčeva ljubezen do opremljanja se kaže v zanimivih detajlih, ki jih najdemo po vsej hiši.

Delovna soba z izzivalnimi črnimi stenami

bi bili zaradi tega prepoznavni." Svojega najljubšega modnega oblikovalca Uroš nima. Oblikovalcev ne pozna dovolj, da bi lahko nekoga izpostavil. Čisto drugače je z dišavami, ki so njegova skrita strast.

KOPALNICA

Police v Uroševi kopalnici so polne najrazličnejših stekleničk. Nekatere med njimi služijo čiščenju obraza, saj so ga težke maske, ki jih nosi v nekaterih gledaliških predstavah, prisilile, da je začel skrbeti za kožo. Zato pri njem najdemo vse nujne pripomočke za nego kože: tonik, čistilno mleko in vlažilno kremo. Največ stekleničk v kopalnici pa pripada najrazličnejšim dišavam. "Vseč mi je, da imam več različic moških parfumov. Vonjava se mi zdi nekaj, kar lahko nosiš kot obleko. Imam posebno dišavo za poletje, za čez dan, za zvečer." Na stekleničkah v Uroševi kopalnici lahko preberete imena, kot so: Dior Homme, Chanel Sport, Gucci in Dolce Gabbana. To je nekaj njegovih najljubših vonjev. Eksperimentiranja se ne boji in rad preizkuša vedno nove dišave.

SRCE HIŠE

Srce Uroševega doma je bivalni prostor, ki ga sestavljajo dnevna soba, kuhinja in jedilnica. Velika okna poskrbijo, da lahko Uroš z udobne, s številnimi blazinami obložene sofe pozimi občuduje s snegom obdano okolico, ne da bi se mu bilo treba umakniti stran od toplote, ki jo oddaja kamin. V dnevnem prostoru Uroš vadi za svoje znamenite vloge in se predaja svoji najljubši razvadi – gledanju televizije. Pred kratkim se je razveselil, da so mu napeljali internetno televizijo, in zdaj ima na voljo kar 170 različnih kanalov. Kuhinja, ki je poleg jedilnice edini prostor, v katerem je bilo pohištvo narejeno po

meri, je za igralca zelo pomemben kraj. Uroš zelo rad kuha in – kot se sušlja – tudi zelo dobro. "Včasih sem dosti kuhal, tudi zato, ker sem lahko jedel, kar sem hotel, pa se mi ni nič poznalo. Sicer pa kuham tako, da čisto po intuiciji zmečem v lonec sestavine. Nikoli ne delam po receptu, razen pri pecivih. Recimo danes nisem imel drugega kot korenje, bučko in pest riža in sem skuhal to." (pokaže na lonec na štedilniku) "Ne vem še, ali bo iz tega nastala juha ali kaj drugega." Uroš kakšne posebne specialitete nima, pravi pa, da obvlada vse, kar diši po slovenski hrani, se pravi po krompirju in mesu.

IGRALEC

Razen na odru (med vajami v gledališču), so v bivalnem prostoru nastajale tudi Uroševe vloge, ki jih občudujemo v predstavah Žurka za punce, Prasičica debela, Kabaret, Sugar, Grdoba ... Kljub mladosti je svoji karieri prejel že trinajst pomembnih gledaliških nagrad. Čeprav v svojih nastopih poje, pleše, prepeva, se slači do tangic (Žurka za punce) ali kopalk (Prasičica debela) in se strastno poljublja s soigralkami (Grdoba), se mu zdi največji izziv njegovega poklica pravzaprav učenje besedila: "Ko si še otrok in hodiš v šolo, komaj čakaš, da bo šole konec in se ti ne bo treba več učiti. Prav spomnim se teh trenutkov. Nato pa postaneš igralec in ugotoviš, da se boš moral vse življenje učiti. Tako kot si se v šoli učil za predmete, se zdaj učiš za vlogo. To je tak mimi izziv, ker včasih se ti ne da. Po naravi sem tudi malo len. (smeh) Konkretno slačil se tudi še nisem, ampak če bi vloga od mene to zahtevala, bi se."

BRILJANTNI KOMIK

Likom, ki jih ustvarja Uroš, se smeje širna Slovenija, igralec pa mora ob igranju, pa naj bo še tako

Po naključju nastala umetnina, ker ni vedel, katere fotografije bi dal v okvir, je raje narisal nekaj slik.

Kadar kamina ne potrebuje kot vira toplote, pričara učinek domačnosti tako, da vanj postavi sveče.

Prijateljica, ki je med obiskom odkrila, da Uroš nima primernih posod za kuhanja jajca, mu je poslala te ljubke podstavke.

V sanjski kuhinji nastajajo sanjske jedi.

Igrive barvne detajle si je izmislil in jih narisal sam.

Urošev akt je nastal pred leti, ko je počitnikoval v nudisticnem kampu.

smešno, seveda ohraniti resen obraz. "So situacije na odru, ko bi se lahko zgodilo, da bi padel v smeh. Ljudje ne vedo, da pride do smešnih situacij, do takih prikritih 'smehcev' ali medsebojnih zafrkavanj pravzaprav večkrat v resnih predstavah. Ko so stvari smrtno resne, se kdaj zgodi, da ti kdo, ki je s hrbtom obrnjen k občinstvu, kaže kakšen 'fris', in potem se moraš zadrževati, da ne padeš v smeh. Včasih sem kakemu resnemu monologu dodal kakšno besedo, ki ni spadala vanj. Občinstvo seveda ni vedelo, soigralci pa, in jim je bilo smešno. S tem povzročiš, da se nekdo začne smejati. To ne sme iti tako daleč, da bi šlo na škodo predstave. To so situacije, s katerimi si malo popestriš večer, da ni vedno eno in isto."

PROSTI ČAS

Ob številnih predstavah, vajah in nastopih Urošu prostega časa ostane bore malo. Pravzaprav tako malo, da mu ne uspe izkoristiti niti lepe narave v okolici svojega doma. "Tek, sprehodi – to so vedno odločitve, ki padejo vsako leto, da bi se pa začelo kaj dogajati v tem smislu, mi pa še ni uspelo. Bi se moral krepko zbricati. Nameravam pa, da bom, ko se otopli, malo kolesaril. Nimam prav dosti časa zase. Teč ne grem, ker potem nimam energije za zvečer za predstavo, kar je seveda začaran krog, ker če bi se tega enkrat lotil, bi bil vpliv seveda blagodejen. Trenutno je pri meni bolj delo, delo, delo in malo časa zase." Čas, ki je resnično njegov, je poletje, ko so gledališča zaprta. To obdobje izkoristi za počitnice, za morje, savno, včasih tudi za obisk gledališča, predvsem pa je to čas za druženje s prijatelji. "Veliko se družim z ljudmi, ki nimajo zveze z gledališčem, da ni vedno eno in isto, da spoznam še kaj drugega in se ne pogovarjam vedno o istih rečeh. Potem je tu še televizija in knjige, ki jih berem večinoma poleti. Zdaj, ko nimam veliko časa, se lotim branja, preberem nekaj strani in zaspi. Odkar sem tukaj, se v prostem času lotim tudi raznih del na vrtu. To me po svoje tudi veseli, saj je čisto poseben občutek oklestiti kakšno drevo ali kaj podobnega. Pravzaprav sem zelo dolgočasen." Uroš se v resnici še zdaleč ne zdi dolgočasen in vsem svojim uspehom navkljub prav nič vzvišen: "Zdi se mi zelo smešno, da me kdo ogovori drugače, kot sem navajen, ker nisem zdaj nič drugačen, kot sem bil pred leti. Dobro, sem starejši, zrelejši, s toliko več izkušnjami, kaj sem že tudi naredil v življenju. Zdi se mi lepo, da sem spoštovan v svojem poklicu, da imam nagrade, da me ljudje radi gledajo, da sem uspešen (recimo temu tako), ampak ko me kdaj kakšen ogovori 'gospod Smolej' in me vika, mi je tako smešno."